

Ordføreren (R o ch): Det ærede Medlem, som talte paa Mindretallets Vegne (P. G. C. Jensen), reitede en Bebrejdelse mod Flertallet. Stønt vi udtrykkelig i Betænkningen have udtalt, at vi vilde anse det for uheldigt, hvis man i det følgende Finansaar skulde gøre det samme, som vi nu anbefale Tinget at gøre, bebrejdede han os, at vi dog nu gøre dette. Jeg vil dertil kun svare, at det maa være os tilladt at tage samme Hensyn som det ærede Mindretal. Vi ere ogsaa Opportunister. Trangen er nemlig til Stede i Kommunerne, og uden at anerkende noget Princip i finansiel Henseende, anse vi det dog for opportunt at gøre dette; det er samme Hensyn, der, som den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte, have bevræget Mindretallet til at stille sig, som stet, lige over for Forslaget. Vil den ærede Ordfører for Mindretallet saa endelig vide, hvorledes vi i Fremtiden ville stille os, vil jeg dertil svare med at henvise til, at vi i Betænkningen have forbeholdt hvert enkelt Medlem hans fulde Frihed. Og hvis det i Fremtiden ad Aare skulde være opportunt igen at gøre noget lignende, som det ærede Mindretal nu gaar ind paa, ja, saa kan man tage det under Overvejelse; vi ere ikke bundne, hverken i den ene eller den anden Retning. Jeg ser derfor fremdeles ikke, at der er noget virkeligt essentielt mellem det ærede Mindretal og os. Vi have de samme Grunde og de samme Betænkneligheder derved, men vi konkludere lidt anderledes, end det ærede Mindretal gør.

Naar den ærede sidste Taler talte om, at det var et Overskud paa Finansloven 1895—96, der blev fordelt, have vi ogsaa i den Henseende taget det mest bestemte Forbehold; der er slet ikke Tale derom. Saa godt som hele Flertallet, tør jeg sige, er enigt i, at man ikke kan tale om et Overskud for Aaret 1895—96, fordi der foreligger en Finanslob for dette Aar, thi hvorledes det endelige Regnskab vil stille sig, vide vi ikke, men vi have taget meget bestemt Afstand fra hele det Spørgsmaal, at gaa til en Fordeling af noget, der kaldes Overskud, enten paaregnet eller virkeligt fremkommet. For os er det den Betragtning, der har været afgørende, at vi ikke under hele den øjeblikkelige finansielle Situation se nogen som helst Hindring for, at Statskassen tager denne Udgift paa sig til Deltelse for Kommunerne, ligesom den paatager sig saa mangfoldige andre Udgifter, uden at man derfor kan sige, at der absolut derefter vil komme et Overskud frem paa Finansloven. Jeg anbefaler derfor fremdeles Forslaget og haaber, at det ærede

Mindretal vil kunne berolige sig ved, at vi ad Aare ville være Opportunister, ligesom de ere det i dette Øjeblik.

Det. Hansen: Jeg maa anse det af Flertallet stillede Vædringsforslag for at indeholde en ikke uvæsentlig Forbedring af Loven, og jeg vil derfor stemme for det, men samtidig vil jeg stemme mod § 1, saaledes som den dermed bliver ændret, idet jeg vedvarende er imod, at vi skulle anvende disse Penge af Statskassen, uden at der er nogen som helst Forpligtelse eller Nødvendighed derfor. Den ærede Ordfører sagde nylig, at der ikke var Tale om at fordele et Overskud, og det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (Mourier-Petersen) har fuldstændig Ret i, at vi vide ikke, om der er noget Overskud at fordele. Det forekommer mig ikke, at det foreliggende Finanslovudkast er saaledes, at man med Rette kan sige, at der er et Overskud, i hvert Tilfælde forekommer det mig noget behyrdeligt, at man samtidig med, at vi ved den ene Lov efter den anden vedtage at optage Statslaan — vi gjorde det endnu i Gaar — saa gaa hen og tomme Statskassen for Penge, som det synes, at Statskassen kan have meget god Trang til. Jeg er for saa vidt altsaa enig med Mindretallet, jeg hører ogsaa til disse Afholdenhedsmænd, som ikke ville gaa med — ja det kan jeg for Resten ikke sige om de Herre af Mindretallet, thi de ere nok Afholdenhedsmænd, men de ere ikke rene Totalister. De sige nok, at de ikke ville drikke Sapsen, men de drikke den alligevel. De stemme for § 1, jeg stemmer imod § 1, men skulle vi have den, ønsker jeg den nok forbedret, saaledes som Flertalsforslaget gaar ud paa. Jeg kan lige saa lidt som den ærede Ordfører for Flertallet egentlig se nogen Forskel mellem dette og Mindretallet. Deres Præmisses ere nogenlunde de samme, og Konklusionen, som den ærede Ordfører saa en Nuance i, er i Virkeligheden ogsaa den samme; de ville i Virkeligheden alle sammen stemme paa samme Maade.

Jeg gør endnu opmærksom paa, at naar der er talt om, at denne Uddeling skulde være ledet af et Princip om, at man vilde lade Pengene komme tilbage til Skatteyderne, saa er det ikke korrekt. Jeg sigter ikke saa meget til, at det nu er saaledes, at det bliver Kommunerne som faadanne, der saa det, og at det ikke videre skal repareres paa Hartkornet, navnlig for Landfredenes Vedkommende. Man kan ikke saaledes sige om de Penge, der ere komne ind i Statskassen, at idet de komme Kommunerne til gode, komme de tilbage til Skatteyderne, thi de Penge komme